

længer eksisterende, herom kan der ikke være nogen Tvivl. Men af alt, hvad der den Gang foregik, slutter jeg, at Øerne have et utvivlsomt og højtideligt Løfte fra den danske Regering om, at Befolkningen derovre skal spørges ad, før man atter tager Bestemmelse om at afstaa dem. Om man saa for Resten vil afstaa dem, for hvilken Sum man vil gøre det, og om det er rigtigt eller ikke rigtigt, skal jeg under de nuværende Omstændigheder ikke komme ind paa.

Berntsen: Under Nr. 18 til § 8 har Finansudvalget stillet en Ændring, som gaar ud paa, at Forpagtningsafgiften for nogle Arealer ved Valby og Vigerslev skal forhøjes med 600 Kr. Dette Ændringsforslag vedrører Forhold, som ere omtalte af den ærede Ordfører, hvorfor jeg ogsaa kortelig skal tillade mig at omtale dem. Sagen er nemlig den, at Frederiksberg og Hvidovre Skytteforeninger have maattet forlade de Skydebaner, som disse Foreninger hidtil have benyttet, da de ikke mere vare tilfredsstillende, og Skytteforeningerne have derfor henvendt sig til Ministeriet om Tilladelse til at maatte benytte nogle Arealer, som tilhøre Staten, til en ny Skydebane. Disse Arealer ere imidlertid bortforpagtede til to Brødre, de Herre J. og P. Nielsen, mod en aarlig Afgift af 5,000 Kr., og for at Frederiksberg og Hvidovre Skytteforeninger kunne faa Lov til at benytte disse Arealer til Skydebaner om Søndagen, have Forpagterne, Brødrene Nielsen, begært Nedsættelse i Forpagtningsafgiften med 600 Kr., men Finansudvalget finder, og med Rette, at der ingen Grund er til at imødekomme dette Andragende fra Forpagternes Side. Jeg forstaa imidlertid Finansudvalgets Stilling saaledes, at det ikke i og for sig har noget imod at imødekomme de nævnte Skytteforeninger, og jeg mener, at dette kan ske paa en anden og mere fyldestgørende Maade end her er Tale om og af Ministeren foreslaaet. Saa vidt mig bekendt, udløber Forpagtningskontrakten om disse Arealer i Aaret 1901, og der bliver da Tale om Fornyelse af Forpagtningskontrakten eller om at forpagte Arealerne bort til andre. Jeg henstiller derfor til den højtærede Finansminister og Finansudvalget, om de ikke efter nærmere Forhandling inden 3die Behandling maatte kunne enes om at ordne Sagen paa den Maade, at naar disse Arealer igen skulle bortforpagtes til Efteraaret, det da sker saaledes, at Kjøbenhavns Skytteforening

faar Lov til at forpagte den Del af Arealerne, som er nødvendig for Skytteforeningernes Øvelser, medens det øvrige Areal bortforpagtes til andre, som maatte ønske at benytte det. Jeg er tilbøjelig til at tro, at den ærede Finansminister derved vilde gøre en god Handel; han vil sikkert faa mere ved at udstykke Arealerne i to særskilte Nr. end af det samlede Areal. Der vil altsaa ikke være Tale om at lide noget Tab for Statskassen, og samtidig vil man paa en rimelig Maade kunne fyldestgøre de Ønsker, der ere fremsatte af Frederiksberg og Hvidovre Skytteforeninger og søgt imødekomne af de vedkommende Ministre. Jeg anbefaler derfor denne Sag til velvillig Overvejelse mellem Finansministeren og Finansudvalget inden 3die Behandling, da jeg tror, det er den mest praktiske Maade at ordne Sagen paa. Det er mig bekendt, at de paagældende Skytteforeninger ikke ere tilbøjelige til at give Staten nogle hundrede Kroner i Forpagtningsafgift af det nødvendige Areal, og efter mit Kendskab til Forholdeue derude vil den tilbageblivende Del af Arealet alligevel være af den Betydning, at de, der forpagte disse Arealer til Græsning, ville svare i aarlig Afgift mindst lige saa meget, som der hidtil er ydet af de nuværende Forpagtere, for det samlede Areal. Saa vidt mig bekendt, er det vist Militæretagens gamle Skydebane, her er Tale om, der ligger saaledes afsondret, at den godt kan adskilles fra det øvrige Areal, uden at det vilde bringe nogen Forstyrrelse ved den Forpagtningskontrakt, som bliver at afslutte paa ny, naar den nuværende Forpagtningskontrakt ophører. Paa vedkommende Skytteforenings Vegne vil jeg derfor meget anbefale denne Sag til fornyet velvillig Drøftelse inden 3die Behandling, og jeg tror, at Sagen paa den Maade vilde finde den mest formaalstjenlige Afgørelse.

Ellinger: Jeg vilde gerne fremsætte et Par Bemærkninger til det Spørgsmaal, den ærede Ordfører omtalte og dvælede udførlig ved, nemlig Vestindien, idet jeg forudskikker, at jeg for mit Vedkommende, hvis denne Sag virkelig skulde komme til at foreligge, absolut vil være imod Salget og efter fattig Evne ogsaa vil arbejde i den Retning andetsteds. Der er jo Spørgsmaal om at sælge disse Øer, altsaa om at faa et vist Antal Millioner for at afstaa dem, Summens Størrelse kan jo ikke have nogen særlig Betydning for os. Ja, kunde der endda saa være Tale om, at disse Penge kunde blive anvendte til, at man